Lietas Nr. C28262615
Lietas arhīva Nr. C-2626-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 12.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Ramane
izskatīja rakstveida procesā civillietu Nordea Bank AB, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Nordea Bank AB Latvijas filiāle maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 30.aprīlī Nordea Bank AB Latvijas filiāle (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1651.pantu, 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, 1753., 1756., 1757.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765.panta pirmo daļu, 134,., 1943., 1945., 1946.pantu, cēla Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda, līgumisko un likumisko procentu piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2007.gada 26.aprīlī prasītājs un atbildētājs noslēdza MasterCard kredītkartes līgums privātpersonām ar kredītlimitu Ls 365 (519,35 *euro*).

Saskaņā ar līgumu par kredītiestādes pāreju, kas noslēgts starp Nordea Bank Finland Plc un Nordea Bank AB, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Nordea Bank AB Latvijas filiāle, Nordea Bank Finland Plc ir nodevusi Nordea Bank AB savu komercdarbību Latvijā ar visām tiesībām un saistībām.

Tā kā atbildētājs pieļāva ilgstošu kredītlimita pārtēriņu, prasītājs, atbilstoši līguma noteikumiem, 2010.gada 21.februārī atkāpās no līguma. Atbildētāja parāds līguma izbeigšanas dienā bija Ls 384,34 (546,87 *euro*) – pamatparāds Ls 365 (519,35 *euro*), līgumiskie procenti par kredīta lietošanu Ls 18,39 (26,17 *euro*) un procenti par kredītlimita pārsniegšanu Ls 0,95 (1,35 *euro*).

Pēc līguma izbeigšanas atbildētājs samaksājis tikai daļu no parāda. Maksājums ieskaitīts nesamaksātajos procentos. Tā kā atbildētājs turpina lietot pamatparāda summu Ls 365 (519,35 *euro*), prasītājs par laiku no 2010.gada 21.februāra līdz 2015.gada 10.martam aprēķinājis likumiskos procentus Ls 110,58 (157,34 *euro*).

2012.gada 26.jūlijā prasītājs nosūtījis atbildētājam paziņojumu par nepieciešamību samaksāt parādu. Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret parāda apmēru, parādu nav samaksājis.

2013.gada 14.februārī prasītājs iesniedzis tiesā pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Tiesvedība lietā izbeigta, jo atbildētājs saistību neatzina.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja pamatparādu 519,35 *euro*, līgumiskos procentus par kredītlimita lietošanu 13,29 *euro*, likumiskos procentus 157,34 *euro* un tiesāšanas izdevumus, kā arī noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus, norādot, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēde.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem, atbildētājam uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu līdz 2015.gada 8.jūnijam. Noteiktajā termiņā, ne arī līdz civillietas izskatīšanas dienai atbildētājs paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmā daļa nosaka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā prasītājam un atbildētājam nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā. Atbildētājam paziņojums nosūtīts uz deklarētās dzīvesvietas adresi, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrās daļas noteikumiem uzskatāms, ka lietas dalībniekiem paziņots lietas izskatīšanas datums rakstveida procesā. Līdz lietas izskatīšanai lietas dalībnieki nav lūguši uzklausīšanu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā ietvertos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 250.^{23} pantā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā norādītos faktus, kā arī nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu gribas izteikums savstarpējā vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu (Civillikuma 1511.pants) un pie katra saistību līguma būtības pieder vienas puses apsolījums un tā pieņemšana no otras puses vai savstarpējs apsolījums un tā pieņemšana no abām pusēm (Civillikuma 1512.pants).

Tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem pievienoto 2007.gada 26.aprīļa MasterCard kredītkartes līgumu privātpersonai pierādīts, ka atbildētājs noslēdzis ar prasītāju līgumu par kredītlimita 519,35 *euro* (Ls 365) piešķiršanu. Tādējādi tiesa secina, ka prasītājs ir pierādījis, ka puses nodibinājušas tiesiskas attiecības par kredītkartes piešķiršanu ar kredīta limitu 519,35 *euro* (Ls 365). Turklāt parakstot līgumu atbildētājs apstiprinājis, ka ir iepazinies un piekrīt tiem un apņemas pildīt Vispārīgos noteikumus par Norēķinu Kontiem un visiem to pielikumiem un grozījumiem un papildinājumiem, Vispārīgiem noteikumiem par Starptautiskajām MasterCard un Maestro Kartēm ar visiem grozījumiem un papildinājumiem. Parakstot līgumu atbildētājs apliecināja, ka saņēmis bankas karti un PIN kodus.

Tiesa uzskata, ka prasītāja un atbildētāja līgums par kredītkartes un kredīta limita piešķiršanu noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, kā neapstrīdēts tas ir spēkā esošs un pusēm saistošs. Tādējādi prasītājam ir prasības tiesības pret atbildētāju par norādītā līguma saistību izpildi.

Civillikuma 1587.pants paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Lietas materiāliem pievienotais atbildētāja konta izraksts apstiprina, ka atbildētājs izmantojis prasītāja atbildētājam piešķirtos naudas līdzekļus no konta Nr./konta numurs/.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. Ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem apstiprināts, ka atbildētājs ir lietojis kredītkarti savam vajadzībām un izmantojis prasītāja piešķirtā kredītlimita līdzekļus, turklāt nav pilnībā tos atmaksājis, kā arī nav izpildījis līgumā uzņemtās saistības, kas paredz lietošanas procentu un komisijas maksu samaksu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ar lietas materiālos esošiem un novērtētiem pierādījumiem prasītājs ir pierādījis, ka atbildētājs ir aizņemies prasītāja naudas līdzekļus prasībā norādītajā apmērā, jo atbildētājs izmantojis bankas piešķirto kredītlimitu – bankas noteikto maksimālo mēneša limitu kredītkartei, līdz kuram banka maksājuma periodā atļauj izmantot Kredītkarti norēķiniem par precēm un pakalpojumiem.

Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Vispārīgo noteikumu par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 10.6.punkā puses vienojušās par prasītāja tiesībām vienpusēji izbeigt līgumu, ja atbildētājs nepilda līguma noteikumus. Šajā gadījumā prasītājs nosaka termiņu, kurā atbildētājam ir jānodod uz līguma pamata izsniegtā karte un jāsamaksā visas līgumā paredzētās maksas. No lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs ilgāk par 60 dienām nav veicis maksājumus atbilstoši līguma noteikumiem. No prasības pieteikumam pievienotā konta izraksta izriet, ka atbildētājs pēdējo maksājumu konta papildināšanai pirms līguma izbeigšanas veicis 2009.gada 15.decembrī.

No lietas materiāliem pievienotā 2010.gada 10.februāra brīdinājuma Nr.IZ-20100210, redzams, ka prasītājs aicinājis atbildētāju samaksāt uzkrāto parādu, brīdinot, ja samaksa netiks veikta prasītājs būs spiest izmantot līgumā paredzētās tiesības atkāpties no līguma. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājs pamatoti izmantojis līgumā paredzētās tiesības vienpusēji izbeigt līgumu, par ko paziņojis atbildētājam. Turklāt prasītāja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, nav atzīstamas par netaisnīgiem līguma noteikumiem Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta izpratnē, jo noteikumu 10.3.punktā paredzētas atbildētāja tiesības izbeigt līgumu jebkurā laikā. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam ir pamats prasīt visas izmantotās kredītlimita summas atmaksu.

Saskaņā ar Vispārīgajiem noteikumiem par starptautiskajām MasterCard un starptautiskajām Maestro kartēm 4.1.punktu un 4.2. punktu prasītājs bija tiesīgs debetēt no konta maksas, kas saistītas ar Kartes gada maksu un līguma darījumu uzturēšanu un izriet no cenrāža.

Atbildētājs nav iesniedzis tiesai ziņas par tādiem apstākļiem, kas dotu pamatu atzīt, ka izmantotais kredītlimits ir samaksāt pilnībā vai lielākā apmērā kā to norādījis prasītājs, līdz ar to prasība par pamatparāda 519,35 *euro* (Ls 365) piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem, no pušu noslēgtā līguma atbildētājam radusies saistība maksāt procentus. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti. Noteikumu 1.punktā puses vienojušās, ka par kredīta lietošanu atbildētājs maksā prasītājam procentus bankas Cenrādī noteiktajā apmērā. Parakstot pieteikumu atbildētājs apliecinājis, ka ir iepazinies ar kredītkartes līguma un citiem bankas noteikumiem.

Saskaņā ar noteikumu 4.7.4.punktu atbildētājs maksā prasītājam procentus par izmantoto kredīta limitu saskaņā ar noteikto Procentu likmi. Procenti tiek aprēķināti par katru dienu no izmantotā kredīta limita summas.

No parāda aprēķina redzams, ka prasītājs aprēķinājis procentus par kredīta izmantošanu ar procentu likmi 18% gadā par laiku no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 21.februārim 13,29 *euro* (Ls 9,34) apmērā.

Lietas materiāliem pievienotais Nordea Bank Finland Plc.MasterCard izraksts no Cenrāža apstiprina, ka likumisko procentu aprēķinu prasītājs veicis atbilstoši spēkā esošai bankā noteiktai procentu likmei par kredītlimita izmantošanu.

Tādējādi tiesa secina, ka lietā nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja tiesības aprēķināt procentus par kredīta izmantošanu, kā arī procentu apmēra aprēķina pamatotību. Tādējādi prasība par kredītlimita lietošanas procentu parāda piedziņu par laiku no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 21.februārim apmierināma pilnībā 13,29 *euro* apmērā.

Prasītājs par laiku pēc līguma izbeigšanas aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus 157,34 *euro* (Ls 110,58) apmērā.

Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta trešo punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Kā jau iepriekš konstatēts atbildētājs ir pieļāvis parādnieka nokavējumu – nepildot no līguma izrietošās saistības, turklāt atbildētājs nav veicis parāda samaksu arī pēc līgumu izbeigšanas. Tā kā pēc līgumu izbeigšanas nepastāv pamats līgumisko nokavējuma procentu aprēķinam, par turpmāko kredītlimita summas lietošanas laiku atbildētājai pienākums maksāt nokavējuma procentus rodas uz likuma pamata. Tiesas ieskatā prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus, atbilstoši Civillikuma 1760.panta noteikumiem, nosakāmas par laiku pēc līgumu izbeigšanas līdz pilnīgai pamatparāda samaksai.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veiktā aprēķina pamatotību, savukārt atbildētājs nav iesniedzis tiesai ziņas, kas dotu pamatu atzīt, ka saistība ir izpildīta, līdz ar to prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu par laiku no 2010.gada 22.februāra līdz 2015.gada 10.martam ir pamatota un apmierināma 157,34 *euro* (Ls 110,58) apmērā.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai paskaidrojumus par prasību vai pierādījumus, kas liktu apšaubīt prasītāja norādītos apstākļus un veiktos aprēķinus, vai kas apstiprinātu pielīgto saistību izpildi un parāda summas samaksu pilnā apmērā. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savu prasījumu pilnībā par pamatparāda, līgumisko un likumisko procentu piedziņu. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav samaksāts, tādēļ no atbildētāja prasītāja labā piedzenams galvenais parāds 519,35 *euro*, līgumiskie procenti par laiku no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 21.februārim 13,29 *euro* un likumiskie procenti par laiku no 2010.gada 22.februāra līdz 2015.gada 10.martam 157,34 *euro*, kopā 689,98 *euro*.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 519,35 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunkta prasībām, valsts nodeva 103,50 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā, kopā 108,20 *euro*.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 190., 195., 204.[1], 250.[25] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, Nordea Bank AB, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Nordea Bank AB Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103749473, labā galveno parādu 519,35 *euro*, līgumiskos procentus par laiku no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 21.februārim 13,29 *euro*, likumiskos procentus par laiku no 2010.gada 22.februāra līdz 2015.gada 10.martam 157,34 *euro* un tiesas izdevumus 108,20 *euro*, kopā 798,18 *euro* (septiņi simti deviņdesmit astoņi *euro* 18 centi).

Noteikt Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% no simta gadā no neatmaksātās parāda summas 519,35 *euro*, ievērojot, ka likumisko procentu summa kopumā nepārsniedz pamatparāda 519,35 *euro* apmēru.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2015.gada 12.oktobris.

Tiesnese I.Ramane